

በዐማራው አፅመ እርስት መተከል አውራጃ

ዘውዲቱ የማኅ

2018/05/17

የዛሬን አድርገውና የዛሬዎ ቤኒ ሻንጉል ጉምዝ ክልል ተብየዎ የቀድሞው የጎጃም ክፍለ ሀገር መተከል አውራጃ በነበረበት ጊዜ እንኳን ነገድ ለነገድ መጋጨት ቀርቶ የጎሪጥ የሚታያይ ማንም አልነበረም። የሰው ልጅ በሰውነቱ ተከብሮ በሰላም ውሎ እየገባ ይኖር ነበር።

ዛሬ ግን በበታችነት ስሜት የሚሰቃየው የወያኔ ትግሬ በለስ ቀንቶት ለስልጣን ከበቃ ጀምሮ የበታችነት ስሜቱ መፍትሄ ብሎ በያዘው፣ ቢከፋው ሆነ ቢደላው የሞራል ልዕልናው የማይናወጠውን ዐማራ ማጥፋት ነውና ዐማራን ለመጉዳት ከተጠቀመበት አንዱ መሰሪ ተግባሩ ውስጥ መተከል አውራጃን ቤኒሻንጉል ጉምዝ ክልል አድርጎ መከለል ነበር። የቤኒ ሻንጉል ጉምዝ ገዥዎችም እንደፈጣሪያቸው የወያኔ ትግሬ ሁሉ በዐማራ ላይ የጭካኔ አገዛዛቸውን አጥብቀው ተያያዙት። በወያኔ ትግሬ አበረታችነት፣ በጥጋብና ድንቁርና እየታገዙ ዐማራን መግደል ማሳደድ ማባረር ቤት ንብረት ማቃጠል ከስራ ማባረር መሬት መቀማት ሁሉ የእለት ከለት ተግባራቸው ሆነ።

እንደሚታወቀው ዐማራው ወልደ መሳም፣ አሳድጎ መዳር፣ በልጅ ለወግ ለማዕረግ መብቃት ሲያረጁ በልጅ ተጡሮ በከብር መቀበር ተነፍሎ እንደወጣ የትም የሚቀር ደመከልብ ምስኪን ህዝብ ሆኗል። ውሀ ለማምጣት ሲሄዱ የአማራ ሴት ቀድሞ ብትደርስም በዛሬዎ ቤኒ ሻንጉል ጉምዝ ክልል ከገዥው ነገድ ሴት በፊት ቀድሞ ውሀ አትቀዳም። የዐማራ ወንድ ከመሸ ውጭ መውጣት አይፈቀድለትም። የዐማራ ህዝብ እጣ ፋንታ ሁሉ ከመካከላቸው ለህሊናው የሚኖር ሰብዓዊነት የተላበሰ ሰው መኖሩን እስኪያጠራጥር ድረስ በጭካኔቸው ወደር ከሌላቸው ህግ ከማይዳኛቸው ወንጀለኞች እጅ ወደቀ። ዐማራ ግን ይህ ሁሉ በደል እየደረሰበት አንገቱን ደፍቶ ያለ ረዳትና አይዞህ ባይ በፈጠረው ጌታ ብቻ ተማምኖ ይኖራል።

የዐማራውን የስነልቦና የበላይነት መቋቋም ያልቻለው የትግሬ ወያኔና የቤኒሻንጉል ጉምዝ አገዛዝ ትላንት በቤኒሻንጉል ጉምዝ ክልል ተብየው አበጥር ወርቁ በተባለ የዐማራ ነገድ ተወላጅ የ 14 ዓመት ታዳጊ ህፃን ላይ የተፈጠመውን አሰቃቂ ግፍ የዐማራን የጉስቁልና ኑሮ ማሳያ ናሙና ነው። ዐማራን ማሳነስና መጉዳት በመቻላቸው ብቻ የስነልቦና የበላይነቱን ሊነጥቁት ባለመቻላቸው የሚቃጠሉት ገዥዎች የመከራውን ቀንበር ሁሌም ያጠብቁበታል። በዐማራው አፅመ ርስት መተከል አውራጃ፣ በታዳጊው ህፃን አበጠር ወርቁ ላይ እጅግ ዘግናኝ ጥቃት የተፈጠመው ለዚህም ነው። ከጭካኔቸው ብዛት የተነሳ የወንድ ዘር ብልቱን ሰልበው አይኑን ጎልጉለው ምንም የማያውቅ ህፃን ከሞቱት በላይ ከኖሩት በታች አድርገው ትተውት እንደሄዱ እየዘገነነንም ቢሆን ምስሉን አይተናል። ከሁሉም የሚያሳዝነው ግን ነውሩንም በደሉንም የተለማመደው የአንድነት ሀይሉና እራሱን ኢትዮጵያዊ ብቻ የሚያደርገው ዐማራ ምንም እንዳልተፈጠረ ፀጥ ብሎ የጥቃቱ ስሜት ውስጡ ሳይገባ ውሎ ማደሩ ነው።

መተከል አውራጃ፣ በአማራው አፅመ ርስት
ሰው መሳይ አጋንንት፣ ህፃኑን ሰለቡት
አይኑንም ጎልጉለው፣ ጣሉት እንደ ትቢያ
ለአማራው ሰቀቀን፣ ብሎም አንገት መድፊያ
ጦርነት ታውጀ፣ ዐማራ እንዲጠፋ

ደጋግመው ገደሉት፣ ዐማራ ተገፋ።
ህፃን በዚህ መንገድ፣ ገጀራ ሲያርፍበት
ምን እንቅልፍ ይተኛል፣ መች ይገኛል እረፍት።
አንተ አበጠር ወርቁ፣ ሳትጨርስ ፈንጥዘህ
በጨካኞች በትር፣ ተሰቃይተህ ወድቀህ
አገርህ አይደለም፣ መጤ ነህ እያሉ ተዘባበቱብህ !
በትግሬ ወያኔ አደፋፋሪነት፣ ጃስ እየተባሉ
እንዳበደ ውሻ፣ ዐማራን መረዙ፣ አማራ ገደሉ።
ተስኗቸው እንጅ፣ ማሰብ ማስተዋሉ
ቢያስቡማ እንደሰው፣ ትንሽ ቢያስተውሉ
ከፊታቸው አድግህ፣ ልጃችን ነው ባሉ።
የላቸውም እንጅ ለሰው የሚራራ፣ ልብ ቢኖራቸው
ንፁህ ጨቅላ ህፃን፣ አይወድቅም በእጃቸው።
አዘንኩኝ ለእናትህ፣ አንተን ላሳቀፏት
የልጅ ብሩህ ተሰፋ፣ ከእጁ ለነጠቋት።
እኔ ከሩቅ ሆኜ፣ ምስልህ ስላየሁ
የእናት አንጀት ሆኖ፣ እጅግ ተሰቃየሁ።

ስንት ንብረት ይውደም፣ ስንት ቤት ይቃጠል?
ስንት ሰው ይሰደድ፣ ስንት ሰው ይገደል?
ስንት ሰው ይኮላሽ፣ ስንት ሰው ይሰለብ?
ስንት ወጣት ይጨፍጨፍ፣ በዐማራነት ሰበብ?
የስንቱ አይን ይጎልጎል፣ በኢትዮጵያ ሰማይ?
ስንት አበጠር ይውደቅ፣ በጠራራ ፀሀይ?
ዐማራ መክቶ፣ ዘብ መቆሙን ሳናይ!

ጊዜውና ወቅቱን ባላገናዘበ፣ አጉል ፍልስፍና
አፍጠና አግጦ የመጣን መከራ፣ በቅጥ ሳያጠና
ኢትዮጵያዊ ብቻ መሆን የሚዳዳው፣ የባዶ ተሰፈኛ
መቸ ልብ ይገዛል፣ መች ይል ይሆን ከእኛ?

የሰንቱ ቤት ይፍረስ፣ ስንት ልጅ ይበተን?

የዐማራ እንባ የሚያብስ፣ አምላክ ሳይለግሰን?

ይኸ የግፍ ፅዋ፣ ሞልቶ እተፈሰሰ

በሰው ተስፋ ቆረጥኩ፣ አምላክ በደረሰ!